

Daden van God

Waarom natuurrampen?

Daden van God

Waarom natuurrampen?

door Gerald E. Weston

*Waarom teisteren natuurrampen onze wereld?
Zijn orkanen, aardbevingen en andere rampen gewoon
de natuurlijke orde der dingen? Is de mensheid er
verantwoordelijk voor, of heeft de ondertitel 'daden van
God' veel meer betekenis dan velen zich realiseren? En wat
houdt de toekomst voor ons in?*

*De antwoorden op deze vragen zullen uw toekomst
drastisch beïnvloeden. U dient ze te weten!*

AG-D Versie 1.0 | augustus 2019
©2020 Living Church of God
Alle rechten voorbehouden

Oorspronkelijke titel: *Acts of God: Why Natural Disasters?*

Dit boekje mag niet verkocht worden!

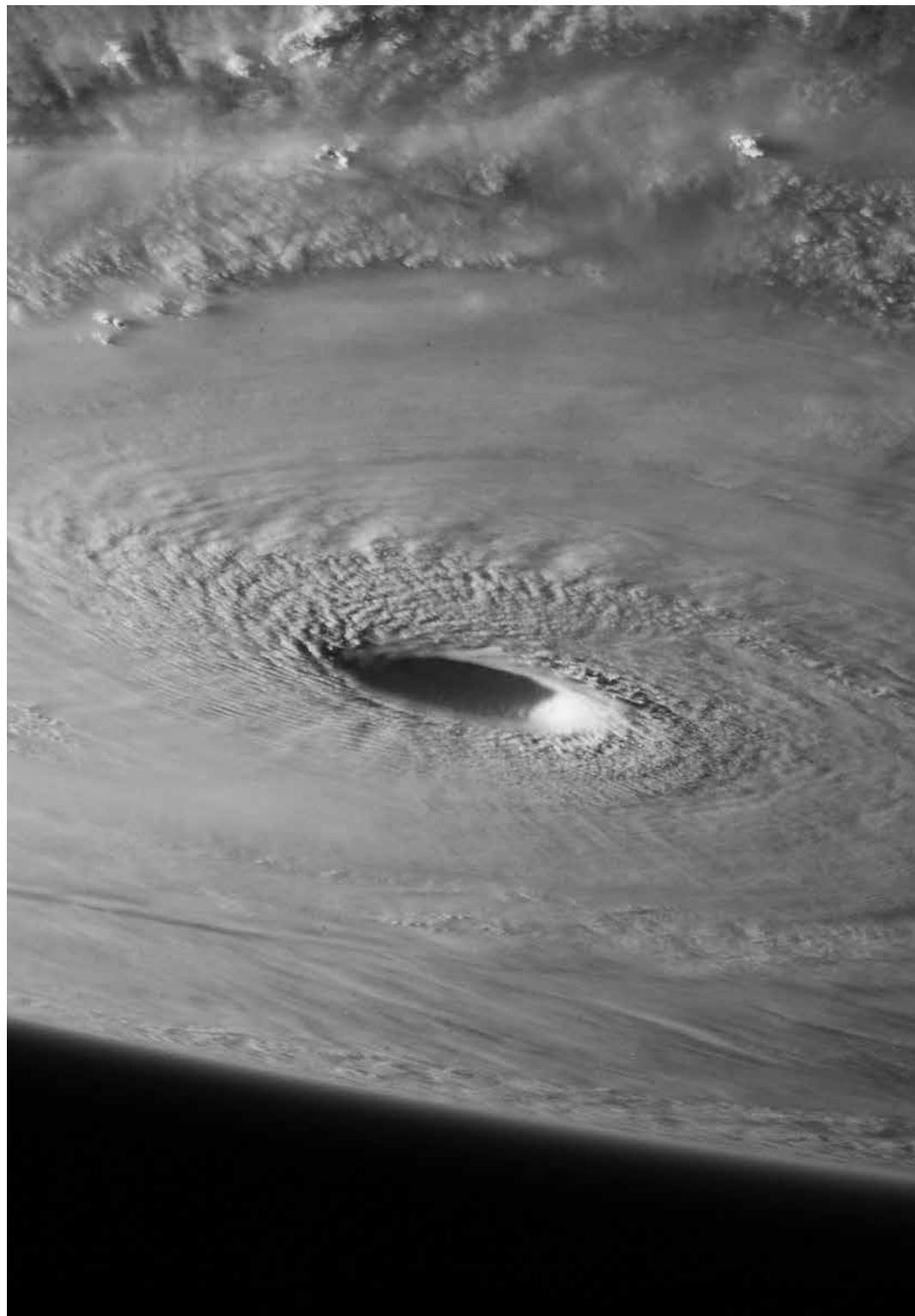
Het wordt gratis toegezonden als een educatieve dienst aan het publiek.

Schriftgedeelten in dit boekje komen uit de Herziene
Statenvertaling (© SHS), tenzij anders aangegeven.
Citaten uit Engelstalige literatuur zijn in het Nederlands vertaald.
Nadrukken in citaten zijn meestal van ons.

Gedrukt door LCG Canada

Inhoud

Hoofstuk 1: Inleiding	1
Hoofstuk 2: Kan de mens het weer onder controle houden?	5
Hoofstuk 3: De kracht van de natuur	13
Hoofstuk 4: De God van de natuur	17
Hoofstuk 5: Ons verleden verklaart ons heden	23
Hoofstuk 6: Profetie onthult onze toekomst	29
Hoofstuk 7: Er is goed nieuws!	37

Hoofdstuk I

Inleiding

‘**H**et is niet goed om Moeder Natuur in de maling te nemen’. Dit was waar een reeks aanstekelijke advertenties voor margarine in de jaren 70 op neer kwam. Klaarblijkelijk gebeuren er slechte dingen, met inbegrip van slecht weer, wanneer ‘Moeder Natuur’ in de maling genomen wordt.

Wanneer het weer destructief wordt en wanneer aardbevingen, tsunami’s en vulkaanuitbarstingen grote schade aanrichten, beschouwen we ze over het algemeen als puur natuurlijke verschijnselen – allemaal onderdeel van de natuurlijke orde der dingen. Vulkanen en aardbevingen horen bij de schepping van eilanden en bergen, maar daarmee ook tsunami’s en andere destructieve gevolgen. Orkanen veroorzaken vaak ernstige schade, maar ze brengen ook warmte van warm oceaanwater naar koelere gebieden van de planeet en staan erom bekend periodes van droogte te beëindigen.

Het feit is dat ons thuis in de kosmos heel anders is dan elke andere planeet die we tot nu toe ontdekt hebben. Hoewel er misschien miljoenen of zelfs miljarden planeten in het universum zijn, heeft de aarde speciale eigenschappen die het leven mogelijk maken zoals wij het kennen. Het enige dat men hoeft te doen is de andere planeten die we in ons eigen zonnestelsel zien aandachtig bekijken om te beseffen hoe uniek voor leven ontworpen onze planeet is. Het is redelijk om te speculeren dat, omdat er zoveel verschillende planeten in het universum zijn, sommige vergelijkbaar moeten zijn met die van ons. Dit lijkt rationeel, maar is niettemin een speculatie, nog steeds zonder onderzoek of bewijsmateriaal ter ondersteuning. Dergelijke speculaties worden gedeeltelijk ingegeven door een naturalistische agenda die ernaar snakt te

bewijzen dat het leven is geëvolueerd, dat we een wet kunnen hebben zonder een Wetgever, ontwerp zonder een Ontwerper, en leven zonder een Leven-gever – geen God en geen intelligentie achter dit alles. Dit is naïef wanneer we bedenken wat we zeker weten, en er zijn serieuze vragen waarop we antwoorden zouden mogen verwachten.

Waar komt de grond onder onze voeten vandaan? We nemen als vanzelfsprekend aan dat alle fysieke materie ergens vandaan is gekomen op enig moment in het verleden. De 'kosmische uitbreiding', of 'oerknal' zoals er gewoonlijk naar wordt verwezen, geeft aan dat er een begin was, een tijd voordat materie bestond. Dus hoe is materie ontstaan? Hoe is het gevormd? En waarom? Dit zijn serieuze vragen.

De meeste wetenschappers zijn het er nu over eens dat ons universum een *begin* heeft. Zij erkennen ook dat ons universum haarfijn is afgestemd en ontworpen op een manier die het leven, zoals wij dat kennen, mogelijk maakt. Dit scheidt een probleem voor degenen die het materialisme onderschrijven, het geloof dat alle dingen kunnen worden verklaard door materiële krachten zonder de noodzaak van enige tussenkomst van buitenaf. Als dit zo is, hoe kunnen wij dan zoveel geluk hebben gehad?

Verscheidene hypothesen zijn de afgelopen eeuw naar voren gebracht om een universum zonder God te verklaren. Sommigen hebben gesuggereerd dat het universum zich uitbreidt en samentrekt – explorerend tot bestaan komt, maar daarna ineens stort tot een ongelooflijk klein, energetisch geladen punt in lege ruimte, om vervolgens weer uit te breiden en helemaal opnieuw te beginnen. Op deze manier hopen sommigen het idee van een begin van ons universum te vermijden, suggererend dat onze kosmos voortkwam uit een *eerdere* kosmos die eraan voorafging. Afgezien van het feit dat er letterlijk geen bewijs voor een dergelijke bewering is, werpt het idee een andere vraag op. Zelfs als dit zo zou zijn, hoe is het proces dan gestart? Door welke wetten zou dit gebeuren? Zelfs de moderne kosmologie zegt dat een dergelijk proces niet oneindig terug kan gaan in het verleden. Er moet een begin zijn.

In de afgelopen jaren zijn veel wetenschappers steeds meer gecharmeerd geraakt van het concept van een multiversum – het idee dat er misschien een onbepaald aantal universums is naast het onze, elk met zijn eigen willekeurige stel wetten. Het wordt algemeen erkend dat de kans op het willekeurig verkrijgen van een leven-ondersteunend universum zoals het onze slechts één op miljoenen, miljarden of zelfs biljoe-

nen is. Door een oneindig aantal universums te veronderstellen hopen deze theoretici deze onwaarschijnlijke kans te ondervangen door aan te nemen dat leven een oneindig aantal 'pogingen' heeft gedaan om enig universum haarfijn afgestemd te krijgen. We zouden naar een dergelijke theorie kunnen verwijzen als een 'universum loterij'.

Wat is het probleem hiermee? Er is geen bewijs. In feite ondersteunt *geen enkel bewijs* een dergelijke wilde, ongegronde speculatie. En multiversumtheorieën beantwoorden nog steeds niet de meer fundamentele vraag: hoe is het hele proces begonnen? Zelfs multiversumtheorieën moeten voldoen aan de vereiste van een begin. Wat is om te beginnen de bron van materie en energie en wat heeft dit hypothetische multiversum opgestart? Waarom zijn materialisten, ongeacht hun antwoorden, gedwongen over zulke dingen te speculeren? Het antwoord is duidelijk. *Ondanks alle bewijs* zijn zij ervan overtuigd dat er geen intelligentie (d.w.z. 'geen God') achter alles wat we zien en weten kan staan. Kosmoloog Bernard Carr zei het ronduit in het tijdschrift *Discover*: "Als u God niet wilt, kunt u beter een multiversum hebben."

Bewijs dat moeilijk te ontkennen is

Ja, ons universum is goed afgestemd om te kunnen bestaan en onze planeet is haarfijn afgestemd om leven te ondersteunen, maar er is geen leven gegeven op zelfs de best afgestemde planeten. De kloof tussen grond en levende organismen is even groot als die tussen het niets van lege ruimte en een volledig universum dat miljarden sterrenstelsels bevat, vol sterren, met planeten en manen. Michael Denton schrijft over de waarschijnlijkheid dat het leven uit zichzelf tot stand komt:

Hoewel de kleinste bacteriecellen ongelooflijk klein zijn... is elk ervan in feite een ware kleinschalige fabriek op microniveau met duizenden perfect ontworpen stukjes ingewikkelde moleculaire machinerie... veel gecompliceerder dan welke machine gebouwd door de mens en absoluut zonder vergelijking in de niet-levende wereld.... De complexiteit van het simpelste bekende type cel is zo groot dat het onmogelijk te accepteren is dat een dergelijk voorwerp plotseling door een of andere grillige, heel onwaarschijnlijke gebeurtenis kon zijn bijgeworpen. Zo'n gebeurtenis zou niet te onderscheiden zijn van een wonder (*Evolution: A Theory in Crisis*, pp. 250, 264).

Weinig mensen vandaag begrijpen hoe complex het leven werkelijk is, maar wanneer atheïsten en evolutionisten met doctoraten deze waarheid ontdekken, is het dan een wonder dat velen stiekem toegeven dat evolutie een leugen is? Voor velen is het gemakkelijker in 'willekeurige wonderen' te geloven dan in een intelligente Schepper die over ons leven regeert. Dit is de reden waarom: "Immers, het bedenken van het vlees is vijandschap tegen God. Het onderwerpt zich namelijk niet aan de wet van God, want het kan *dat* ook niet" (Romeinen 8:7). En zo wordt de waarheid onderdrukt (Romeinen 1:18).

De enige keer dat God in beeld *wordt* gebracht is wanneer wij Hem de schuld willen geven voor een vreselijke tegenslag. Verzekeringssmaatschappijen hebben vaak clausules in hun polissen die betrekking hebben op omstandigheden welke zij 'daden van God' noemen. Dus, terwijl mensen God verwerpen, schromen ze niet om, wanneer het hun uitkomt, Hem de schuld te geven. Om eerlijk te zijn, verzekeringssmaatschappijen hebben waarschijnlijk voor deze handige uitdrukking gekozen als een simpele manier om te verwijzen naar gebeurtenissen die niemand onder controle heeft. Dus, wie *is* er verantwoordelijk voor natuurrampen?

Dat klinkt misschien als een gemakkelijke vraag om te beantwoorden, maar kennelijk is ze dat niet. Zijn natuurrampen slechts onderdeel van 'hoe de dingen nu eenmaal zijn'? Zijn ze een kwestie van toeval? Komen ze van God? Zijn ze het gevolg van menselijk handelen - producten van door de mens teweeggebrachte klimaatverandering, of zelfs samenzweringen van de overheid?

Hoofdstuk 2

Kan de mens het weer beheersen?

Er zijn ongetwijfeld langer natuurrampen geweest dan dat deze zijn gedocumenteerd. De mens heeft geleerd de rampzalige gevolgen ervan te verminderen door systemen die vroegtijdig waarschuwen en strengere bouwvoorschriften. Desondanks is de mens geen partij, wanneer hij met de onstuimigheid van de natuur in aanraking komt.

Het jaar 2019 was amper begonnen toen twee grote weerscalamiteiten toesloegen. Aan één kant van de aarde sloeg hoop om in tragedie:

Na zeven jaar van droogte, verwelkomden opgetogen veehouders in de Australische staat Queensland de naderende stortbuien als een zegen. Maar nu, na een van de meest verwoestende zondvloeden in de geschiedenis van de staat, zou een aan flarden gegane miljardenindustrie kunnen overblijven. De autoriteiten schatten dat bijna 500.000 runderen... zijn gedood door overstromingen in het noorden van Queensland sinds de regen afgelopen maand begon te vallen ("Australian floods: 500,000 cattle survived years-long drought only to die in the rain", *Fox61.com*, 13 februari 2019).

Slechts een maand later veroorzaakten aan de andere kant van de wereld smeltende sneeuw en zware regenbuien enige van de ergste overstromingen in de geschiedenis van het Amerikaanse Midden-Westen. De landbouwstaat Nebraska, waar 70 procent van zijn provincies tot rampgebied werd verklaard, was zwaar getroffen. Vee zat vast op verschillende plaatsen en veel landbouwgronden waren zo doorweekt

dat aanplanting dat jaar niet mogelijk was. Veehouders en landbouwers stonden al zwaar onder druk, en hierdoor begonnen sommige van hen na te denken over stoppen. Zoals een veehouder zei: “Misschien is het een teken van God” dat het tijd is om van beroep te veranderen (*Washington Post*, 19 maart 2019).

Natuurrampen kunnen de loop van de geschiedenis veranderen en naties ten val brengen. De American Dust Bowl [een periode met heftige zandstormen] in de jaren dertig zette hele families uit Oklahoma, Texas en Kansas aan tot migratie na het stoppen van activiteiten om hun fortuin in Californië te zoeken. Rampen laten diepe sporen van tijden en plaatsen achter en in onze gedachten, wanneer we persoonlijk getroffen worden. Hoe zou iemand die in augustus 2005 in New Orleans of langs de Golfkust woonde orkaan Katrina ooit kunnen vergeten? Zelfs wanneer de omvang van de ramp relatief klein is veranderen zij die de woestheid van de natuur overleven dikwijls voor altijd.

Heftige onweersbuien, tornado's en orkanen (ook bekend als tyfonen of cyclonen) zijn een constant probleem in sommige delen van de wereld. Hagelstormen veroorzaken schade aan huizen, auto's en gewassen. Droogtes resulteren in oogstverliezen, destructieve branden, honger en verlies van mensenlevens. Sneeuwstormen eisen levens en maken het leven ellendig voor hen die erdoor overvallen worden. Dit alles en meer gebeurt over de hele wereld, ogenschijnlijk willekeurig. Hoewel wetenschappers voor de meeste ervan een verklaring kunnen geven, evenals voor andere natuurrampen, zijn we toch benieuwd naar de oorzaken van onvoorspelbaar en extreem weer.

Volgens sommige enthousiaste aanhangers van complottheorieën beheerst de Amerikaanse overheid het weer door chemische stoffen in de atmosfeer te verspreiden. Een verrassend aantal mensen gelooft dat sommige, zo niet de meeste zogenaamde weerscalamiteiten het gevolg zijn van chemische sporen ('chemtrails') die men ziet in de lucht en op grote hoogten, worden verspreid door overheidsvliegtuigen. Dat gerucht begon zich in 1996 te verspreiden en gaat nog steeds door, hoewel het weerlegd is door talloze bewijzen, zoals oude foto's die de aanwezigheid van dergelijke condensatiesporen in de lucht demonstren, veroorzaakt door vliegtuigen in de Tweede Wereldoorlog - decennia voordat het zogenaamde complot begon. Natuurlijk zal dat velen er eenvoudigweg toe brengen te 'redeneren' dat het complot verder terug-

gaat dan iemand dacht. Het is moeilijker een complot onderuit te halen dan lood in goud te veranderen. Sommige mensen zijn overtuigd van wat ze op het internet lezen, ongeacht de feiten. Platte aarde, iemand?

Het lijkt geen twijfel dat er pogingen zijn geweest en nog steeds worden gedaan om het klimaat te veranderen. Programma's voor het 'bezaaien' van wolken om neerslag te produceren ['cloud seeding'] bestaan al sinds het midden van de jaren 1940 en worden niet alleen toegepast door de Verenigde Staten, maar ook door andere landen. Een beroemde claim voor succes kwam in 2009, toen de provincie Hebei in China het maken van regen in wolken gebruikte in een poging een ernstige droogte te beëindigen. "Ingenieurs bliezen meer dan 400 stokjes zilverbijde ter grootte van een sigaret de lucht in, kort voor een storm, en een ervaren ingenieur zei tegen Reuters dat het 'een procedure [was] die de sneeuw een stuk zwaarder maakte'" (*Scientific American*, 19 februari 2009). De sneeuw die het resultaat van de 'bezaaiing' was, was de eerste neerslag in het gebied in meer dan drie maanden.

Arlen Huggins, cloud seeding expert van het Desert Research Institute in Reno, Nevada, reageerde op een vraag over het Chinese experiment. "Over het algemeen kun je niet naar één individuele storm kijken. Zou het hoe dan ook gesneeuwd hebben? Je weet het niet... Eén bepaalde storm aan 'seeding' toe te schrijven is heel moeilijk, tenzij het wolkensysteem ongelooflijk simpel is, zoals mist die geen kans op neerslag geeft. Als u dan sneeuw ziet, is dat een behoorlijk duidelijk bewijs dat u erin geslaagd bent" (ibid.).

De Verenigde Arabische Emiraten is een van de droogste plaatsen op aarde en begon met het geregeld cloud seeding in 2000. In 2017 voerden de VAE 242 'zaaioperaties' uit. Door stapelwolken te bezaaien - de enige soort die dergelijke operaties enige kans van slagen biedt - met een mengsel van kaliumchloride, natriumchloride, magnesium en enkele andere chemicaliën, hoopte men de hoeveelheid regen uit een individuele wolk met 15 tot 30 procent te verhogen. De regering is ervan overtuigd dat het de hoeveelheid regen zal vergroten, maar geeft toe dat dit moeilijk te meten is. Amar Aly Azeedi van het Nationale Centrum voor Meteorologie van de VAE zegt: "Tot nu toe is er geen manier om het succespercentage voor elke individuele wolk te meten... [aanzien] geen twee wolken hetzelfde zijn, en je niet weet, bijvoorbeeld - voordat je de wolk werkelijk ziet - of deze vanzelf gaat regenen of niet

en hoeveel meer" ("Cloud seeding: How the UAE gets creative to increase rainfall." *The National*, 18 januari 2018).

Project Stormfury was een poging van de Verenigde Staten om de kracht van orkanen te verminderen. De Amerikaanse overheid begon het experiment in 1962, en hoewel er in het begin enig succes leek te zijn, toonde latere analyse van de resultaten aan dat deze op illusie berusten. Men is in 1983 met het project gestopt.

Het is redelijk om te geloven dat menselijke inspanningen in beperkte mate individuele stormen hebben gemodificeerd, maar het gaat veel te ver om te beweren dat de mens het weer onder controle heeft.

De kwestie van de klimaatverandering

Veel tijd en middelen worden momenteel besteed aan het promoten van de theorie dat menselijke activiteit de planeet opwarmt ['global warming'], met desastreuze consequenties aan de horizon. Natuurlijk denken diegenen onder ons die zich de jaren zeventig herinneren terug aan soortgelijke waarschuwingen voor rampen die de mensheid te wachten stonden vanwege mondiale afkoeling ['global cooling']! Ik woonde in die tijd in Michigan en zeven van mijn negen jaren daar waren kouder dan normaal, dus er was niet veel voor nodig om mij te overtuigen. Anekdotisch bewijs is echter te simpel en verre van wetenschappelijk. Hoewel bekend is dat het klimaat in de loop der tijd door natuurlijke oorzaken kan veranderen, steunt veel van het bewijs voor door de mens veroorzaakte opwarming van de aarde op computermodellen en -simulaties. Het weer is complex en wordt beïnvloed door vele factoren, zoals zonnecycli en vulkanische uitbarstingen. Sommige wetenschappers geloven dat deze meer bijdragen aan mondiale temperatuurschommelingen dan de activiteiten van de mens. Als het verkoopverhaal terzijde wordt gelaten, dan zijn computermodellen op hun best enkel maar geavanceerde vormen van speculatie.

Sommigen nemen wellicht aanstoot aan het idee om door de mens veroorzaakte opwarming van de aarde een 'theorie' te noemen in plaats van een 'feit', maar het Climategate-schandaal dat uitbrak op 19 november 2009, gaf krachtige munitie aan degenen die twijfelen aan de conventionele wijsheid met betrekking tot klimaatverandering. Een schat aan e-mails en andere gevoelige documenten van de Climate Research Unit (CRU) aan de Universiteit van East Anglia in Engeland werd

gelekt naar het publiek die manipulatie van gegevens betreffende het global warming onderzoek onthulden – manipulatie waarvan sommigen zeggen dat het fraude was, hoewel een dergelijke conclusie begrijpelijkerwijs wordt betwist. De betekenis hiervan was immens, omdat de CRU in East Anglia een prominente promotor is van de theorie dat de planeet aan het opwarmen is, rampspoed aan de horizon ligt en de mensheid de oorzaak is. Climategate, zoals het werd genoemd, kreeg veel meer aandacht in het Verenigd Koninkrijk dan in Noord-Amerika, waar een liberale pers het vermeed, maar zoals het volgende nieuwsbericht naar voren brengt, was het geen onbeduidende kwestie:

Waar we hier naar kijken, is de kleine groep wetenschappers die jarenlang invloedrijker is geweest in het veroorzaken van het wereldwijde alarm over de opwarming van de aarde dan alle anderen, niet in de laatste plaats door de rol die zij spelen in het hart van het UN's Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC). Professor Philip Jones, de directeur van de CRU, is verantwoordelijk voor de twee belangrijkste verzamelingen data die het IPCC heeft gebruikt om zijn rapporten op te stellen. Door zijn band met het Hadley Center, onderdeel van het Britse Met Office dat de meeste van de belangrijkste wetenschappelijke bijdragen van het IPCC selecteert, is zijn registratie van de wereldwijde temperatuur de belangrijkste van vier sets van temperatuurgegevens waarop het IPCC en de regeringen vertrouwen – niet in de laatste plaats vanwege hun voorspellingen dat de wereld zal opwarmen tot catastrofale niveaus, tenzij er biljoenen dollars worden uitgegeven om dit te voorkomen, (Christopher Booker, "Climate change: this is the worst scientific scandal of our generation." *The Telegraph*, 28 november 2009).

We kunnen het politieke debat vermijden en toch relevante feiten onderscheiden: *wereldwijde afkoeling* in de jaren 1970 werd vervangen door *wereldwijde opwarming* die veranderde in de bredere *klimaatverandering* om alle eventuele lokale gebeurtenissen te ondervangen. Natuurlijk, het klimaat verandert. Er waren periodes in de geschiedenis van de aarde toen grote ijsplaten het grootste deel van het noordelijk halfrond bedekten. Het bewijsmateriaal is er voor iedereen die het wil controle-

ren. Dan was er de warme periode in de middeleeuwen, toen volgens sommige wetenschappers de temperaturen op de aarde – of tenminste een deel ervan – 1,6 tot 3,2 graden Celsius hoger waren dan tijdens het begin van de twintigste eeuw, welke als een meer doorsnee tijd wordt beschouwd (John P. Rafferty, “Medieval Warm Period.” *Encyclopedia Britannica*, 18 november 2014).

Ontkenners en voorstanders

Degenen die global warming of klimaatverandering promoten, beschuldigen typisch hen die het *niet* eens zijn met ‘ontkenners’ van klimaatverandering genoemd te worden, terwijl het tegendeel dikwijls waar is. Veel ‘ontkenners’ zijn degenen die geloven dat het klimaat verandert en verschillende cycli doorloopt, zoals duidelijk blijkt uit historische registraties in de literatuur, boomringen, monsters van ijskernen en andere bronnen. Ze zetten gewoon vraagtekens bij de populaire opvatting en interpretaties van wat er momenteel met ons klimaat gebeurt.

Het lijkt geen twijfel dat sommigen de door de mens veroorzaakte opwarming van de aarde zo serieus nemen dat een team van onderzoekers van de universiteit van Harvard een experiment beraamt om de aarde af te koelen door de invloed van de zon op onze planeet te verminderen. Het online tijdschrift *Nature* had de volgende kop: “Eerste zon dimmende experiment zal een manier testen om de aarde af te koelen.” Het artikel ging verder met te zeggen dat begin 2019: “onderzoekers van plan zijn om zonlicht-reflecterende deeltjes de stratosfeer in te sproeien, een benadering die uiteindelijk gebruikt zou kunnen worden om de temperatuur van de planeet snel te verlagen.... Het idee is eenvoudig: sproei een heleboel deeltjes de stratosfeer in en ze zullen de planeet afkoelen door een deel van de zonnestrallen terug te reflecteren in de ruimte” (Jeff Tollefson, 27 november 2018).

Het experiment van 3 miljoen dollar zal een zeer kleine hoeveelheid calciumcarbonaat, het middel dat mensen gebruiken tegen maagzuur, de stratosfeer in sproeien in het zuidwesten van de Verenigde Staten. Onderzoekers zullen vervolgens observeren hoe het zich verspreidt en zullen andere effecten monitoren. Maar inmenging in de natuur blijft niet zonder kritiek. In *Nature* staat: “Onderzoekers hebben hun werk aan dergelijke tactieken grotendeels beperkt tot computermodellen. Een van de zorgen is dat het dimmen van de zon een averechts effect zou

kunnen hebben, of op zijn minst een aantal gebieden van de wereld zou kunnen benadelen door bijvoorbeeld gewassen van zonlicht te beroven en regenpatronen te verschuiven" (ibid.).

Het is misschien zo dat we een ontwikkeling van opwarming meemaken en het is misschien ook waar dat de mens er gedeeltelijk of volledig verantwoordelijk voor is. Of het kan zijn dat politieke en monetaire krachten verantwoordelijk zijn voor een grote misleiding. Een dergelijke verkenning valt buiten het aandachtsgebied van dit werk. *De waarheid over wie de controle over het weer heeft kan men weten.* Ongeacht hoeveel de mens knoeit met het weer of er op lichtvaardige wijze veranderingen in veroorzaakt, zal dit boekje laten zien dat er nog een andere bron is die oneindig veel meer macht heeft om de krachten van de natuur te beïnvloeden.

Stormvloedkering genaamd de Oosterscheldekering

Hoofdstuk 3

De kracht van de natuur

De eenentwintigste eeuw was nog maar amper begonnen toen één van de ergste tragedies in de geschiedenis van de mensheid toesloeg. Op 26 december 2004 sloeg een onderzeese aardbeving van tussen de 9,1 en 9,3 op de schaal van Richter toe, net uit de kust van Sumatra. Naar schatting 225.000 slachtoffers bezweken aan de tsunami die volgde, toen deze de kustgebieden rond de Indische Oceaan aandeed.

Op 11 maart 2011 werd de kust van Japan getroffen door een aardbeving met een kracht van 9,0 en veroorzaakte een tsunami met een catastrofaal effect. Het verlies van levens was niet zo groot als van de tsunami in de Indische Oceaan, maar nog steeds aanzienlijk. Meer dan 15.000 mensen worden bevestigd te zijn overleden en 2.500 worden nog steeds vermist. Verliezen van onroerend goed, inclusief de vernietiging van de kerncentrale van Fukushima, worden geschat op 199 miljard dollar, en in 2017 verbleven nog steeds ongeveer 50.000 Japanners in tijdelijke huisvesting.

Onze planeet is heel anders dan alle andere die we kunnen waarnemen. Denk aan haar schoonheid en diversiteit, haar bergen en valleien, haar woestijnen, waterrijke gebieden, bevroren gebieden, eilanden, rivieren en meren. Uitgestrekte oceanen met warme, koele en gematigde temperaturen. De Golfstroom brengt warm water omhoog langs de oostkust van Noord-Amerika en over de Atlantische Oceaan naar het Verenigd Koninkrijk en Noordwest-Europa. Duizenden tonnen voedingsrijke woestijnzanden waaien over de Atlantische Oceaan vanuit Afrika en voeden Zuid-Amerikaanse regenwouden. De zuurstof-koolstofdioxidecyclus vormt de dunne lijn die nodig is voor het leven van planten en dieren. Planten geven zuurstof af en dieren geven koolstofdioxide af – elk heeft

de ander nodig. Te veel of te weinig van het een of het ander zou uiteindelijk het leven, zoals we het kennen, beëindigen. Gelukkig, en verbazingwekkend, behoudt onze atmosfeer constant 20,95 procent zuurstof. Ja, we leven op een opmerkelijke planeet – een planeet die veel complexer is dan we ons op het eerste gezicht misschien kunnen voorstellen.

Complexiteit, schoonheid, perfectie en evenwicht zijn overal te vinden. Dit zou de nieuwsgierige geest ertoe moeten aanzetten zich af te vragen of dit allemaal het resultaat is van een gelukkig toeval of het resultaat van *ontwerp*. Zoals we in de inleiding hebben vastgesteld, kan alleen een dwaas persoon concluderen dat onze wereld op toeval berust, wanneer het bewijs wordt beoordeeld. Zij is ontworpen door een groot Wezen. Evenzo zou het in de rede liggen dat dit Wezen feitelijk iets te maken zou kunnen hebben met de krachten die wij 'natuur' noemen. Betekent dit dat alle weersomstandigheden en zogenaamde natuurrampen rechtstreeks door dit Wezen worden veroorzaakt? Is elke 'daad van God' werkelijk een daad van God?

Een krachtige en dynamische wereld

We leven op een dynamische planeet. Veel complexe factoren spelen een rol bij het creëren van een wereld van wisselende en enigszins willekeurige weersomstandigheden. Onweersbuien kunnen beangstigend zijn, maar ze dienen goede doelen. Ze leveren water dat nodig is voor de landbouw, vooral tijdens de hete zomermaanden. Ze zuiveren onze lucht, verspreiden zaden en snoeien bomen, en ongeveer 20 procent van de stikstofverbindingen die nodig zijn voor plantengroei zijn een direct gevolg van bliksem.

Orkanen, wervelstormen en tyfonen verplaatsen warme lucht vanuit de tropen naar koelere breedtegraden, waardoor de temperatuur op beide locaties wordt gematigd. Sneeuw kan lastig zijn, maar is ook een deken die grond en gewassen beschermt, zoals wintertarwe. En welk kind is niet onder de indruk bij het zien van de eerste sneeuwbuï? Het transformeert de anders onopvallende landschappen in een wonderland van schoonheid en spel, voor zowel kinderen als volwassenen.

Sommige aardbevingen vormen bergen, evenals vulkanen. Hawaï is een erg populaire toeristische bestemming, net als de eilanden in de Stille Oceaan. Deze prachtige vulkanische eilanden zijn onderwerp voor liedjes en musicals. Maar zoals we weten kunnen vulkanen zeer gevaarlijk zijn voor iedereen die er te dicht bij in de buurt woont. Duizenden mensen kwamen om in Pompeii en zijn omgeving toen de Vesuvius uitbarstte in 79 n. Chr.

Zevenenvijftig mensen stierven toen Mount St. Helens [in de staat Washington] uitbarstte op 18 mei 1980. Op *Historylink.org* beschrijft Greg Lange de verwoesting veroorzaakt door die gebeurtenis:

Eén echtpaar stierf tijdens het kijken naar de uitbarsting, zo'n 40 km van de berg verwijderd. De dood werd veroorzaakt door hitte, doordat ze begraven werden onder een lawine van brokstukken, of door verstikking toen neerdalende asregens werden ingeademd.... Bij 349 graden C werden hete gassen en verpulverde delen van de berg de lucht in naar het noorden geblazen en over de grond mee-geleurd met snelheden van tenminste 500 km per uur.... In minder dan vijf minuten na de uitbarsting ging de ziedende explosie verder wel 29 tot 37 km van de berg en doodde bijna alle vegetatie. Bomen, voornamelijk douglas sparren, sommige zo'n 60 meter hoog, werden ontdaan van takken en schors en als luciferhoutjes omver geblazen. Sommige oude bomen werden opgetild met wortels en al, en over een bergkam van 450 m hoogte geworpen.... In enkele ogenblikken slonk Mount St. Helens van de vijfde hoogste berg in Washington, van 2.950 meter naar de 30e hoogste piek van 2.549 meter. De zuidkant van de berg verloor 400 meter in hoogte en de noordkant ongeveer 884 meter. Er bleef een vulkaanrater over van meer dan 1,6 vierkante km.... Zo'n 1.600 km van rijkswegen en gewone wegen moeten worden gesloten, sommige maandenlang, en herstelwerkzaamheden aan de rijkswegen alleen al lopen in de honderden miljoenen dollars ("Mount St. Helens erupts on May 18, 1980." 15 mei 2003).

Er waren waarschuwingssignalen van een naderende catastrofe, net zoals die er waren geweest voordat de Vesuvius uitbarstte. De noordkant van St. Helens zwol zo'n 90 meter op en groeide 1,50 meter tot 1,80 meter per dag. Waarschuwingen om het gebied te evacueren werden gegeven, maar, zoals zo vaak het geval is, luisteren mensen niet naar dergelijke waarschuwingen: "Een schrandere ziet het kwaad en verbergt zich, maar onverstandigen gaan door en zullen *daarvoor* boeten" (Spreuken 27:12).

Sommige gevolgen van ruw weer kunnen worden verminderd door het vermijden van laaggelegen gebieden en kustgebieden die gevoelig zijn voor overstromingen. Weinig plaatsen op onze dynamische aarde zijn

totaal vrij van gevaar, maar we moeten enige verantwoordelijkheid nemen voor waar en hoe we bouwen, rekening houdend met het potentiële gevaar op de plek waar we wonen. Constructies kunnen worden gebouwd die bestand zijn tegen hoge windsnelheden en aardbevingen. Vaak zijn er waarschuwingstekens die aangeven dat het tijd is om naar veiliger terrein te verhuizen. 'Intelligente wezens', zoals wij onszelf noemen, zouden in staat moeten zijn een aantal van deze dingen uit te dokteren!

In feite kan de destructiviteit van veel natuurrampen door verstandige planning worden verminderd of zelfs volledig worden weggenomen. Bouwen in een gebied dat gevoelig is voor overstroming is niet verstandig. Bouwen op strandzand kan een prachtig uitzicht bieden, maar heeft wel een berekend risico. We hoefden niet te wachten tot de eenentwintigste eeuw om deze les te leren. Het was 2.000 jaar geleden al bekend dat het bouwen van een huis op zand werd beschouwd als een daad van dwaasheid (Mattheüs 7:26-27).

Het bouwen van een stad op de helling van een vulkaan heeft bepaalde voordelen. Fris stromend water van de berg en de nabijgelegen natuurlijke haven droegen ertoe bij dat Pompeii de welvarende stad werd die ze was, maar men nam een bewust risico. Bovendien waren er waarschuwingssignalen dat de berg op het punt stond uit te barsten. Sommigen vertrokken snel. Zij die bleven, betaalden de ultieme prijs. Toen de uitbarsting plaatsvond, kwam de verwoesting snel. Dikke, verstikkende as regende gedurende 18 uur voordat de kegel instortte en een muur van modder over berghellingen stuurde met een snelheid van 1.600 km per uur. Naar schatting 10.000 tot 25.000 mensen werden begraven waar ze vielen, bevroren in de tijd.

Maar, zoals we hebben opgemerkt, heeft de wereld om ons heen duidelijk een Ontwerper, Architect en Ingenieur! Heeft Hij niet een of ander doel voor ons? Waarom laat Hij toe dat dergelijke calamiteiten Zijn schepping overkomen? Kan Hij deze rampen voorkomen? Veroorzaakt Hij ze ooit zelf? Is het mogelijk dat Hij op een of andere manier de antwoorden aan ons heeft doorgegeven?

Ja, dat heeft Hij! En wat Hij te zeggen heeft, zou onze aandacht moeten hebben.

Hoofdstuk 4

De God van de natuur

De Bijbel is uniek onder alle 'heilige boeken' die ooit zijn geschreven. Geen enkel ander boek is vergelijkbaar. Zo'n 40 verschillende auteurs hebben hem over een periode van 1.500 jaar geschreven, verspreid over een geografisch gebied van ongeveer 2.400 km, vanaf het hedendaagse Irak tot Italië. Hij bevat geschiedenis, genealogie, poëzie en proza, spreuken, liederen en profetische uitspraken. De nauwkeurigheid van zijn profetieën, die een kwart tot een derde van zijn pagina's beslaan, is opmerkelijk. Sommige gemakkelijk te begrijpen profetieën werden duizenden jaren geleden vervuld. Andere profetieën worden op dit moment vervuld, en er zullen er meer plaatsvinden nu we het einde van dit tijdperk naderen.

De consequentheid van de boodschap van de Bijbel is ook opmerkelijk. Een eenvoudige vergelijking van zijn eerste en laatste boek illustreert dit punt. De *Companion Bible* somt meer dan 20 gedeelde thema's op tussen de boeken Genesis en Openbaring. Toch hebben twee verschillende mannen – die door 1.500 jaren van elkaar gescheiden waren, uit twee heel verschillende culturen en met twee verschillende talen – deze boeken geschreven.

Wanneer dit geweldige boek ons iets over natuurrampen vertelt, moeten we onze oren spitsen en er kennis van nemen. Degenen die de Bijbel nooit lezen zullen misschien verbaasd zijn om te horen dat het weer en andere schijnbaar natuurlijke calamiteiten op zijn bladzijden worden besproken. Volgens dit boek zullen er in onze nabije toekomst veel calamiteiten zijn waarbij het weer, aardbevingen, vulkanen en planeloïden betrokken zijn!

Een God die de natuur gebruikt

De meeste mensen in 'christelijke' naties hebben gehoord van Noach, zijn ark en een catastrofale zondvloed. Zelfs degenen die het zien als louter een verhaal, iets dat verwant is aan een sprookje, zijn er toch enigszins mee vertrouwd. Was er per slot van rekening geen film over Noach? Helaas was de film een gruwelijke verbastering van het originele verslag! Maar was er echt een wereldwijde overstroming? Heeft deze plaatsgevonden? Was deze wel mogelijk? Bedenk dat zelfs de meest hevige slagregens, die veertig dagen zonder enige onderbreking voortduren, nauwelijks zelfs middelhoge bergen zouden kunnen bedekken. Om deze en andere redenen vinden velen vandaag, zelfs veel belijdende christenen, een algehele overstroming te fantastisch om te aanvaarden. Maar een zorgvuldige lezing van de Bijbel onthult dat het verhaal meer omvat dan de meeste mensen beseffen.

Volgens de Bijbel ging het bij de zondvloed niet alleen om regen, maar ook om geologische verstoringen. "In het zeshonderdste levensjaar van Noach, in de tweede maand, op de zeventiende dag van de maand, op die dag zijn alle bronnen van de grote watervloed opengebarsten en de sluizen van de hemel opengezet" (Genesis 7:11). Dit was meer dan een vervelende regenbui. Er vond iets dramatisch plaats. Water kwam van boven *en van beneden*.

Sommigen speculeren dat de atmosfeer veranderde en dat er oorspronkelijk wellicht veel grotere waterreservoirs 'boven' waren, die als regen vielen. Als dat waar zou zijn, zou na de zondvloed meer straling de atmosfeer zijn binnengedrongen, waardoor de levensduur zou zijn ingekort – een intrigerende speculatie omdat de Bijbel zegt dat mensen voorafgaand aan de zondvloed wel 900 jaar hebben geleefd, maar dat daarna "zeventig jaren" een goed lang leven werd (Psalm 90:10). We kunnen hier alleen maar over speculeren, omdat niemand met enige zekerheid de reden kent voor een dergelijke verandering.

Was deze zondvloed een daad van God? Of was het een natuurlijke, maar mysterieuze gebeurtenis? Als het een daad van God was, waarom dan? Waarom zou God zo'n grote calamiteit ontketenen? De Bijbel geeft ons een antwoord, en het helpt ons te begrijpen waarom veel, ofschoon niet alle rampen plaatsvinden: menselijke zonde. "En de HEERE zag dat de slechtheid van de mens op de aarde groot was, en *dat* al de gedachte-spinsels van zijn hart elke dag alleen maar slecht waren", "Maar de aarde

was verdorven voor Gods aangezicht en de aarde was vol met geweld" (Genesis 6:5, 11). Deze zondvloed was inderdaad een 'daad van God'.

De Bijbel vertelt ons dat de omstandigheden in de eindtijd hetzelfde zullen zijn als in de tijd van Noach waren. Jezus' discipelen vroegen Hem: "... wat is het teken van Uw komst en van de voleinding van de wereld?" (Mattheüs 24:3). Hij concludeerde het volgende, nadat Hij zeer specifieke tekens gaf: "Zoals de dagen van Noach waren, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn" (v. 37).

Helaas zijn we niet ver van die tijd verwijderd! In toenemende mate is elke intentie van de gedachten in het hart van de mens alleen maar voortdurend slecht, en de wereld is corrupt en vol met geweld! Kijk naar de manier waarop we onszelf vermaken. Verwijder ongeoorloofde seks en geweld en scriptschrijvers zouden zonder werk zitten. Het is moeilijk een boek te vinden dat 'zuiver' is qua taal en inhoud. Zelfs onze muziek promoot uitbuiting van vrouwen en geweld tegen de gevestigde autoriteit.

Overspel en hoerij (dat wil zeggen, seks voor het huwelijk) tieren welig. Beleefdheid is in onze publieke omgang met elkaar ver te zoeken. Het homohuwelijk wordt geaccepteerd, en het transgender zijn wordt als normaal opgedrongen aan basisschoolkinderen! Abortus vermoordt miljoenen van hen die het meest onschuldig zijn onder ons, onder het mom van 'het recht van de vrouw om te kiezen'. Hoe zit het met de keuze van de baby? Begin 2019 vierden de wetgevers van New York het letterlijk toen er een wet werd aangenomen die toestond op ieder moment baby's te doden tot aan het moment van de geboorte. Wij spelen met vuur. Zoals we zullen zien, ligt rampspoed aan de horizon.

De geschiedenis wordt vormgegeven door rampen

Men hoeft het boek Genesis niet te verlaten om te leren over andere 'daden van God' met betrekking tot het weer. God had duidelijk een plan in gedachten voor de achterkleinzoon van Abraham. Toen Jozef 17 jaar oud was verkochten zijn broers hem aan een karavaan die naar Egypte reisde, waar hij uiteindelijk in de gevangenis belandde door verzonnen aanklachten, naar voren gebracht door een afgewezen en rancuneuze vrouw. Maar door een reeks gebeurtenissen waarover u kunt lezen in het boek Genesis kwam Jozef onder de aandacht van Faraó, die enorm ontdaan was door twee uitzonderlijk realistische dromen. Dit is wat hij in de eerste droom zag:

... Zie, in mijn droom stond ik aan de oever van de Nijl. En zie, uit de Nijl kwamen zeven koeien op, vet van vlees en mooi van gestalte, en ze graasden in het rietgras. Maar zie, na hen kwamen er zeven andere koeien op, zwak, zeer lelijk van gestalte en mager van vlees. Ik heb in heel het land Egypte *nog* nooit zoiets lelijks gezien. Die magere en lelijke koeien aten die zeven eerste, vette koeien op. Die kwamen in hun buik, maar het was niet te merken dat ze in hun buik waren gekomen, want hun uiterlijk was *even* lelijk als in het begin. Toen werd ik wakker (Genesis 41:17-21).

De tweede droom was soortgelijk, maar het betrof korenaren. Dit is hoe Farao het beschreef:

Vervolgens zag ik in mijn droom, en zie, zeven aren kwamen op in één halm, vol en mooi. En zie, daarna kwamen er zeven dorre, dunne, door de oostenwind verschroevde aren op. En de zeven dunne aren verslonden die zeven mooie aren. Dit heb ik ook tegen de magiërs gezegd, maar er was niemand die mij *de betekenis* kon vertellen (Genesis 41:22-24).

Farao had gehoord dat Jozef dromen kon interpreteren en ontbood hem om deze uit te leggen. Jozef antwoordde dat het God was die deze gave gaf, en hij legde aan Farao uit dat de Almachtige de droom gebruikte om te waarschuwen voor wat Hij op het punt stond te doen: er zou zeven jaar van zeer grote oogsten zijn in Egypte gevolgd door zeven jaar van ernstige hongersnood (vv. 25-32). Dit gebeurde precies zoals Jozef had voorspeld. God gebruikte zowel ideaal weer als hongersnood veroorzakende droogte om Zijn opmerkelijke plan te vervullen. Anderen hebben misschien gedacht dat dit willekeurige, toevallige gebeurtenissen waren. Dat waren ze niet. Het waren 'daden van God'.

Deze afwisselende zeven jaar van overvloed en zeven jaar van hongersnood leidden tot de ontroerende hereniging van het gezin van Jozef in Egypte, waar zij meer dan 200 jaar lang verbleven en in aantal toenamen. In de loop der tijd en onder een heel andere Farao werden zij slaven van de Egyptenaren. Toen God bepaalde dat de tijd rijp was, bracht Hij hen uit Egypte en leidde hen naar het land dat we vandaag kennen als Israël. Maar *hoe* deed Hij dat?

Het boek Exodus vertelt over tien bovennatuurlijke ecologische en menselijke rampen. Sommige waren direct of indirect aan het weer gekoppeld. Let op de aankondiging die Mozes aan Farao deed voorafgaand aan de zevende plaag: "Zie, Ik zal morgen omstreeks deze tijd heel zware hagel doen neerkomen, zoals er in Egypte niet is geweest van de dag af dat het gegrondvest is tot nu toe" (Exodus 9:18). Deze ramp bracht dood en vernietiging voor mens en dier. Allen die buiten bleven stierven. Ook dit was een 'daad van God'.

Het einde van Sodom en Gomorra

De Bijbel beschrijft een ramp die over de oude steden Sodom en Gomorra gebracht werd. Heel vergelijkbaar met Pompeii was dit gebied rijk en seksueel pervers, zozeer zelfs dat God het vernietigde. God heeft grenzen bepaald aan wat Hij zal tolereren. Dit mogen wij niet vergeten. Zodra een bevolking een bepaald niveau van zondig gedrag bereikt, zegt Hij in feite: 'Genoeg is genoeg.' Dit is wat de zondvloed over de aarde bracht. Zoals we al lazen: "En de HEERE zag dat de slechtheid van de mens op de aarde groot was, en *dat* al de gedachtespinsels van zijn hart elke dag alleen maar slecht waren" (Genesis 6:5).

De steden Sodom en Gomorra waren net zo slecht. Ons wordt verteld dat God hen zou hebben gespaard als er daar slechts tien rechtvaardige mensen werden gevonden (Genesis 18:23-32). Helaas waren die er niet. De stad was zo verdorven dat toen de rechtvaardige Lot twee vreemdelingen voor de nacht in zijn huis opnam, de mannen van de stad probeerden in te breken om hen te verkrachten. De enige mogelijkheid die Lot en drie leden van zijn familie hadden was de stad te ontvluchten voordat God die vernietigde.

Sommigen speculeren dat een meteor of een komeet uit elkaar spatte, de lucht samendrukte en deze op deze manier verwarmde tot een hoge temperatuur en het vonken liet regenen op de steden. Archeologen mogen over het exacte mechanisme debatteren waarmee God de steden verwoestte. Wat de Bijbel openbaart is: "Toen liet de HEERE zwavel en vuur over Sodom en Gomorra regenen. *Het kwam* van de HEERE uit de hemel. Hij keerde deze steden en heel de vlakte ondersteboven, met alle inwoners van de steden en het gewas op het land" (Genesis 19:24-25). Wat er ook gebeurd is, dit was een 'daad van God'.

Men kan niet anders dan zich afvragen of de verwoesting van Pompeii op dezelfde manier het resultaat was van Gods oordeel, omdat het bekend is dat het een van de meest losbandige steden van de antieke wereld is geweest. Opgravingen wijzen uit dat er minstens 26 bordelen waren, en het Nationaal Archeologisch Museum van Napels (Napoli) sloot enkele afdelingen decennialang voor het publiek vanwege het illustratieve seksuele karakter van de exposities. Zelfs vandaag moeten degene die 14 jaar en jonger zijn vergezeld worden door een volwassene om toegelaten te worden tot deze ruimtes in het museum.

Uiteindelijk onder controle

We kunnen nu zien dat het God is die uiteindelijk de controle heeft over wat er op planeet Aarde gebeurt.

Maar rampspoed komt niet alleen voor de kennelijk slechte mensen, maar ook voor de onschuldigen. De vernietiging veroorzaakt door natuurlijke catastrofes kan soms willekeurig lijken. We kunnen ons afvragen waarom God zou toestaan dat schijnbaar onschuldige mensen gewond raken en sterven in plotselinge rampen. We zouden God wreed en oneerlijk kunnen vinden. We zouden zo kunnen denken omdat we het grote geheel [the big picture] niet begrijpen.

Hoe is de wereld geworden zoals hij nu is? Dat is de volgende vraag die we zullen beantwoorden.

Hoofdstuk 5

Ons verleden verklaart ons heden

Wanneer we onze ervaring op deze planeet beschouwen, rijzen er vanzelfsprekend vragen. Waarom maakte God de aarde zo gevaarlijk – aardbevingen, tsunami's, droogteperiodes, overstromingen, tornado's, tyfoons? En laten we de zinkgaten niet vergeten die zich plotseling kunnen openen die eigendommen vernietigen en levens eisen. Zou een liefdevolle God geen veiliger plaats kunnen scheppen voor de mens om te wonen? Wordt overleving in ons aardse thuis aan het toeval overgelaten?

Van het begin af heeft de mensheid een lange neus getrokken naar God. Onze eerste ouders kozen het verkeerde pad, en wij zijn afzonderlijk en gezamenlijk gewillig op datzelfde pad verder gegaan. God plaatste Adam en Eva in een prachtige tuin met allerlei soorten weelderige fruitbomen. Elke boom met vruchten en noten was hen ter beschikking gesteld, behalve één, en dat is de boom die zij kozen. In werkelijkheid was het niet de specifieke vrucht die ertoe deed, maar wat die vertegenwoordigde. Door te nemen van wat verboden was verklaarden Adam en Eva zich onafhankelijk van God. Ze zeiden in feite: Laat ons met rust. We willen voor onszelf bepalen wat goed is en wat verkeerd.

Het resultaat was dat ze uit de tuin werden gedreven om hun eigen ding te doen. Ze kregen de 'vrijheid' om op zichzelf te leven, en dat betekende heel wat pijnlijke lessen. God zou niet automatisch voor hen tussenbeide komen wanneer er zich waar dan ook problemen voordeden. Let op wat God tegen Adam zei vanwege zijn ongehoorzaamheid: "...de aardbodem [is] omwille van u vervloekt; met zwoegen zult u daarvan eten, al de dagen van uw leven; dorens en distels zal hij voor u laten opkomen en u zult het gewas van het veld eten. In het zweet van uw

gezicht zult u brood eten, totdat u tot de aardbodem terugkeert, omdat u daaruit genomen bent; want stof bent u en u zult tot stof terugkeren" (Genesis 3:17-19). "Tegen de vrouw zei Hij: Ik zal uw moeite in uw zwangerschap zeer groot maken, met pijn zult u kinderen baren. Naar uw man zal uw begeerte uitgaan, maar hij zal over u heersen" (v. 16).

Er is een bepaalde hoeveelheid symboliek in deze vloeken. Wanneer God spreekt over de vrouw wier zwangerschap en bevalling met moeite en pijn gepaard zal gaan, spreekt Hij niet alleen over de fysieke pijn van de bevalling, maar ook over de pijn die zij zou ervaren door het voortbrengen van kinderen in een wereld afgesneden van God. Hoe pijnlijk is het voor een ouder, vooral voor een moeder, om een kind vroegtijdig te zien sterven als gevolg van losbandig leven – maar we willen nog steeds ons eigen ding doen. We denken dat we het beter weten dan God. De resultaten zijn drugsverslaving, seksuele ziekten, gebroken gezinnen en meer. Maar ook zegent God onze fysieke wereld niet langer automatisch. Want "Dorens en distels" verwijzen naar meer dan alleen scherpe voorwerpen aan struiken.

Een zelfgemaakte wereld

Begrip van het begin van de menselijke beschaving verklaart waarom de wereld is zoals die tegenwoordig is.

Zou God natuurrampen kunnen stoppen? Zou Hij voldoende waarschuwingen kunnen geven, zodat mensen weg kunnen gaan terwijl Hij een nieuw eiland of berg vormt? Zou Hij de wind in een richting kunnen leiden weg van Zijn kinderen? Natuurlijk zou Hij dat kunnen! Wie heeft de grond onder onze voeten gemaakt? Wie heeft de wet van de zwaartekracht, de sterke kernkracht en de zwakke kernkracht geschapen? Zou de God die het universum en het leven op deze planeet heeft geschapen ons niet kunnen beschermen? Wetenschappers begrijpen dat ons universum niet altijd heeft bestaan. Dus hoe is het ontstaan? We zijn zo arrogant dat we concluderen dat het allemaal toevallig is gebeurd – dus God staat ons toe te leven in een wereld van toeval. De rampen die 'tijd en toeval' over ons brengen zouden onze aandacht moeten hebben.

Er wordt vaak gezegd dat wanneer vijandelijke bommen uit de lucht vallen er geen atheïsten in de loopgraven zijn. Dat mag waar of niet waar zijn. Sommige atheïsten zijn er oprecht en diep van overtuigd dat er geen God is. Maar iemand met zelfs het geringste vermoeden dat God zou

kunnen bestaan, kan op meer dan één manier op zijn knieën worden gebracht als de aarde heftig onder hem beeft. Hoevelen roepen niet tot God wanneer een tornado hun huis uiteenrukt en puin op hen neerstort? Hoeveel vloekende zeelieden worden plotseling 'religieus' wanneer winden met orkaankracht hun schepen uit elkaar dreigen te rukken?

Eén psalm legt de emoties uit die we ervaren wanneer we worden geconfronteerd met beangstigende voor ons onbeheersbare krachten:

Er zijn er die met schepen op zee varen en handeldrijven op de grote wateren. Zij zien de werken van de HEERE... Wanneer Hij spreekt, doet Hij een stormwind opsteken, die haar golven hoog opheft. Ze rijzen op naar de hemel, ze dalen neer in de diepe wateren; hun ziel smelt weg van ellende. Zij wankelen en waggelen als een dronken man, al hun wijsheid wordt verslonden. Maar toen zij in hun benauwdheid tot de HEERE riepen, leidde Hij hen uit hun angsten. Hij brengt de storm tot stilte, zodat hun golven zwijgen. Dan zijn zij verblijd, omdat de wateren gestild zijn en Hij hen naar de haven van hun wens leidde. Laten zij de HEERE loven om Zijn goedertierenheid en om Zijn wonderen voor de mensenkinderen (Psalm 107:23-31).

Ja, wanneer de golven bulderen, wanneer orkaanwinden blazen, wanneer de grond onder onze voeten heftig schudt, wanneer we in een sneeuwstorm zijn gestrand - dan roepen we om hulp. Maar wat gebeurt er als de grond stopt met schudden en de winden bedaren? Hoeveel beloften om 'een nieuwe pagina te beginnen' worden verbroken?

De bovenstaande Psalm geeft niet aan dat God elke storm veroorzaakt en elke wind kalmeert. Hij zet deze krachten in beweging, en zij herinneren ons eraan dat wij Hem nodig hebben. En zoals we al hebben gezien, grijpt Hij soms rechtstreeks in voor Zijn doeleinden.

Salomo schreef: "... Tijd en toeval overkomen hun immers allen. Want de mens weet ook zijn tijd niet, evenmin als de vissen die in een boosaardig net worden gevangen, en als de vogels die gevangen worden met de strik. Net als zij worden de mensenkinderen op een kwaad ogenblik verstrikt, wanneer dat hun plotseling overvalt" (Prediker 9:11-12). Hoe triest is dat. Het had niet zo hoeven zijn en *het zal niet altijd zo zijn*, maar laten we niet op het verhaal vooruitlopen.

God schiep ons, gaf ieder van ons individueel het leven en zegende ons met een prachtige en dynamische planeet om op te leven. Hij gaf ons verstandige instructies over hoe we een overvloedig en succesvol leven kunnen leiden en hoe we in harmonie met elkaar kunnen leven. Hij is meer dan bekwaam om ons uit de buurt van gevaar te houden, maar wij denken dat we het beter weten dan Hij, niet beseffend dat er een prijs betaald moet worden voor onze verkeerde beslissingen. Hij stelde het in zeer eenvoudige bewoordingen. "Ik roep heden de hemel en de aarde tot getuigen tegen u: het leven en de dood heb ik u voorgehouden, de zegen en de vloek! Kies dan het leven, opdat u leeft, u en uw nageslacht" (Deuteronomium 30:19).

We kiezen ervoor om het alleen te doen, zonder God. Alleen wanneer we problemen hebben roepen we tot Hem. Dat geldt niet voor iedereen, maar het is een heel nauwkeurig beeld van de mensheid in het algemeen. Zelfs degenen onder ons die beweren God te dienen en te aanbidden schieten tekort. Daarom ervaren we verdriet en lijden op heel wat verschillende gebieden van het leven, en dit is waarom we 'natuurrampen' hebben. Er zit een les in zulke momenten, als we bereid zijn die te leren. Wankele rotsen onder onze voeten, donderslagen in onze oren en sterke winden boven ons hoofd leren ons dat we niet alles onder controle hebben. In ieder geval voor een ogenblik zijn we ons bewust van onze behoefte aan onze Schepper.

Tijd en toeval, natuurrampen, builen en blauwe plekken - dit zijn de resultaten van het kiezen van de verboden vrucht. Wanneer een samenleving of de mensheid als geheel, volledig verdorven wordt, staat God deze 'natuurlijke' krachten toe of gebruikt ze om ons wakker te schudden. Soms is het niets anders dan een pijnlijk verlies, maar op andere momenten is het verlies van leven er om anderen de gevolgen van een wereld zonder God te doen inzien.

Daden van de duivel?

God is uiteindelijk verantwoordelijk voor 'natuurlijke' gebeurtenissen op aarde. Hij schiep de aarde om de gevarieerde, mooie en dynamische plaats te zijn die zij is, en zoals we al hebben gezien grijpt Hij van tijd tot tijd rechtstreeks in de natuurlijke wereld in om Zijn doelen te bereiken. Toch is er binnen deze context nog een andere factor waar we nog niet naar hebben gekeken.

Job is een van de meest intrigerende boeken in de Bijbel. Het vertelt het relaas van het lijden van een rechtvaardige man, en het geeft ons enig inzicht in de onzichtbare en dikwijls niet onderkende geestelijke wereld. God hield van Job, maar hij had een probleem dat aangepakt en overwonnen diende te worden. We lezen hoe de grote tegenstander, de duivel, in de hemel verscheen. God zette een valstrik voor de duivel met deze vraag: "... Hebt u ook acht geslagen op Mijn dienaar Job? Want er is niemand op de aarde zoals hij, een vroom en oprecht man, hij is godvrezend en keert zich af van het kwaad" (Job 1:8). De duivel hapte toe en hielp God onbewust Job zo ver te brengen dat deze zichzelf in een ander licht kon zien.

Satan antwoordde dat Job God alleen maar gehoorzaamde vanwege de beschermende zorg die God Zijn dienaar gaf. "Maar", daagde de duivel Hem uit, "steek toch Uw hand uit en tref alles wat hij heeft. Voorwaar, hij zal U in Uw aangezicht vaarwel zeggen" (v. 11). God gaf de duivel permissie om Job te treffen, maar stelde wel grenzen aan wat hij mocht doen. Het resultaat was een reeks dicht opeenvolgende rampen. De ene was "een hevige stormwind" waardoor het huis in elkaar stortte en Jobs kinderen doodde (v. 19). Hoewel God dit had kunnen voorkomen, verkoos Hij dat niet te doen. Hij stond de *vernietiger* toe rampspoed op rampspoed over te Job brengen, aangezien God een groter doel voor hem had. We zouden dit een 'daad van de duivel' kunnen noemen. Maar uiteindelijk werd deze door God toegestaan.

Dit verslag moet niet van de hand worden gewezen. Er is een boze geest aan het werk in deze wereld, en hij is ongetwijfeld verantwoordelijk voor sommige, misschien zelfs vele, zogenaamde natuurrampen. Tenslotte noemde Jezus hem "de vorst ["overste", SV] van deze wereld" (Johannes 12:31; 14:30; 16:11) en de apostel Paulus verwees naar hem als "de god van deze eeuw" (2 Korinthe 4:4). Paulus beschreef hem ook als "de aanvoerder ["overste", SV] van de macht in de lucht, van de geest die nu werkzaam is in de kinderen van de ongehoorzaamheid" (Efeze 2:2).

De machtige cherub Lucifer kreeg een troon - een positie van autoriteit over de aarde - op een bepaald moment in het verre verleden, maar hij was niet tevreden. In de veronderstelling dat hij wijzer was dan God wilde hij de baas zijn en probeerde God van Zijn troon in de hemel te stoten. Maar hij werd teruggeworpen naar de aarde (Jesaja 14:12-15).

Hij zal hier blijven als de “de god van deze eeuw” tot het moment in de toekomst wanneer hij gedurende 1.000 jaar zal worden verwijderd, zodat hij de mensheid niet meer kan beïnvloeden (Openbaring 20:1-3). Daarna krijgt hij nog een korte tijd de gelegenheid om mensen opnieuw te testen, voordat hij voorgoed wordt verbannen. God heeft er een bedoeling mee om hem hier in de wereld te laten. Hij staat deze geest toe ons te testen, om te zien welke manier van leven we het meest liefhebben. Hij wil weten wat er in ons hart leeft.

Lucifers naam werd veranderd in Satan (wat *tegenstander* betekent) of de duivel (wat *aanklager* betekent), maar in Openbaring 9:11 wordt hij met het Hebreeuwse *Abaddon* en het Griekse *Apollyon* aangeduid. Beide woorden betekenen ‘vernietiger’. Satan is een vernietiger! Hij vernietigde Jobs familie en bezittingen toen God hem de kans gaf. God gebruikte Satan om Job een belangrijke les te leren. Dus, terwijl Satan zich bezighield met vernietigen, was het God in de hemel die de volledige controle had. Verder kon Satan niets doen.

Deze feiten uit de geschiedenis verklaren ons verleden. Maar hoe zit het met de toekomst? Als God uiteindelijk alles onder controle heeft en als Hij het weer en de natuurrampen gebruikt om Zijn doelen in de wereld te bereiken, wat kunnen we dan de komende jaren verwachten? We hebben gezien dat de mens vastbesloten lijkt zijn eigen weg te gaan, aangezien hij in de jaren sinds de Hof van Eden weinig gedaan heeft om terug te keren naar onze Schepper. Wat voorspelt de voortdurende rebellie van de mensheid voor onze toekomst?

De Bijbel openbaart de antwoorden in detail, en we zullen deze nu bekijken.

Hoofdstuk 6

Profetie onthult onze toekomst

De voorbeelden in de Bijbel van Gods ingrijpen in het weer moeten niet worden afgedaan als een mythe, noch als oude geschiedenis die niets met ons te maken heeft in onze wereld van vandaag. De Bijbel geeft waarschuwingen over de relatie tussen ons gedrag en de gevolgen voor het weer. Zelfs voordat de Israëlieten het Beloofde Land binnengingen, verklaarde God dat er goed weer zou komen als zij Hem gehoorzaamden. "Als u in Mijn verordeningen wandelt en Mijn geboden in acht neemt en ze houdt, dan zal Ik u op zijn tijd regen geven, zodat het land zijn opbrengst zal geven en de bomen van het veld hun vruchten zullen geven. Dan zal de dorstijd bij u tot de wijnoogst duren, en de wijnoogst zal tot de zaaitijd duren. U zult uw brood tot verzadiging toe eten en onbezorgd in uw land wonen" (Leviticus 26:3-5). Een soortgelijke voorspelling van grote agrarische overvloed is te vinden in Deuteronomium 28:1, 12.

Maar weersverstoringen zouden agrarische rampen over Gods volk brengen als ze ongehoorzaam waren. Er zouden catastrofes zijn veroorzaakt door droogte en agrarische epidemieën:

Uw hemel, die boven uw hoofd is, zal van brons zijn, en de aarde, die onder u is, zal van ijzer zijn. De HEERE zal stuifzand en stof geven als regen voor uw land. Uit de hemel zal het op u neerdalen, totdat u weggevaagd bent... U zult veel zaad naar de akker brengen, maar weinig inzamelen, want de sprinkhaan zal het opvreten. Wijngaarden zult u planten en bewerken, maar u zult geen wijn drinken of iets verzamelen, want de worm zal het opeten. Olijfbomen zult u hebben in heel uw grondgebied, maar u zult u niet met olie zalven, want uw olijven zullen afvallen... Al uw

bomen en de vrucht van uw land zullen de sprinkhanen in bezit nemen (Deuteronomium 28:23-24, 38-40, 42).

Evenzo geeft Leviticus deze waarschuwing: “Maar als u niet naar Mij luistert en al deze geboden niet doet”, “... zal [Ik] de trots op uw *eigen* kracht breken. Ik zal uw hemel als ijzer maken en uw aarde als brons. Uw kracht zal voor niets verbruikt worden, uw land geeft zijn opbrengst niet en de bomen op het land geven hun vruchten niet” (Leviticus 26:14, 19-20).

U denkt misschien: “O, maar dat geldt niet voor ons vandaag!” Dat zou een vergissing zijn, want “Jesus Christus is gisteren en heden Dezelfde en tot in eeuwigheid” (Hebreeën 13:8).

De meeste mensen die belijden dat ze christen zijn, zijn zeer onwetend over de boodschap van de Bijbel. Zij veronderstellen dat deze waarschuwingen alleen voor de Joden waren. Niets is echter minder waar. De Joden komen uit de stam Juda, en Juda is slechts een van de twaalf stammen in Israël. Sommigen nemen ten onrechte aan dat de andere elf stammen zijn opgegaan in andere volkeren en niet langer bestaan, maar dit kan niet zo zijn – niet volgens de Bijbel.

Bijvoorbeeld, de beloning die Jezus Zijn apostelen beloofde was dat zij elk over een van de twaalf stammen van Israël zouden regeren (Mattheüs 19:28, Lukas 22:30). Ook zien we dat wanneer Christus terugkeert Hij het huis van Israël (de noordelijke tien stammen) zal terugbrengen en het zal verenigen met het huis Juda, de Joden en de Benjaminieten (Ezechiël 37:19-24). Als u ons boekje *De Verenigde Staten en Groot-Brittannië in de Profetieën* niet hebt gelezen, moet u dit zeker online lezen of uw gratis exemplaar bestellen. Het zal uw geest openen om eindtijdprofetie te begrijpen zoals u deze nooit eerder hebt begrepen.

Bijbelprofetie is vaak tweeledig

In de Bijbel zijn veel profetieën opgeschreven die zowel een vroegere als een latere vervulling hebben. Een voorbeeld hiervan is te vinden in het profetische boek van Amos. Deze profeet sprak duidelijk tot zijn tijdgenoten, maar hij sprak tevens tot het huis van Israël in de eindtijd. Amos 5:18-20 spreekt van de dag van de Heere, de tijd helemaal aan het einde van het wanbestuur van de mens op aarde, wanneer God rechtstreeks zal ingrijpen in de aangelegenheden van de gehele wereld.

Volgens Amos zitten er weer- en agrarische rampen aan te komen vanwege onze zonden.

Daarom heb Ik u ook schone tanden gegeven in al uw steden, gebrek aan brood in al uw woonplaatsen. Toch hebt u zich niet tot Mij bekeerd, spreekt de HEERE. En Ik heb zelfs de regen u onthouden, nog wel drie maanden voor de oogsttijd. Ik heb het laten regenen op de ene stad, maar op de andere stad liet Ik het niet regenen. Het ene stuk *land* werd beregend, maar het stuk waarop geen regen viel, verdorde. Twee, drie steden wankelden naar een andere stad om water te drinken, maar zij werden niet verzadigd. Toch hebt u zich niet tot Mij bekeerd, spreekt de HEERE. Ik heb u geslagen met korenbrand en met meeldauw. De sprinkhanen vreten uw talrijke tuinen, wijngaarden, vijgenbomen en olijfbomen op. Toch hebt u zich niet tot Mij bekeerd, spreekt de HEERE (Amos 4:6-9).

Dit was toen – en zal ook in *onze* tijd zijn – een ‘daad van God’.

Verkeren we in onze wereld momenteel niet in vergelijkbare omstandigheden? God zegt ons dat als wij Hem gehoorzamen Hij ons regen zal geven op z’n tijd (Leviticus 26:3-5). Maar is dit wat we zien? Kijk om u heen. Wat we zien in veel delen van de wereld zijn ernstige perioden van droogte, gevolgd door bosbranden en overstromingen die modderstromen veroorzaken. Misschien zouden Californië en Australië meer aandacht aan God moeten schenken!

Toekomstige catastrofes

Bijbelprofetie geeft aan dat God net voor de terugkeer van zijn Zoon ‘natuurrampen’ zal gebruiken op een schaal die *nog nooit eerder is gezien* om de aandacht van de rebellerende mensheid te krijgen. Openbaring 6 beschrijft de rit van vier ruiters, die elk aan het einde van dit tijdperk verschrikkingen introduceren op aarde. Het eerste paard is wit en zijn ruiter stelt het valse christendom voor (Openbaring 6:1-2; vergelijk Mattheüs 24:4-5). Het tweede is een rood paard, dat oorlog voorstelt (Openbaring 6:3-4; vgl. Mattheüs 24:6-7).

Het derde paard is zwart en de ruiter heeft “... een weegschaal in zijn hand. En ik hoorde te midden van de vier dieren een stem zeggen: Een maat tarwe voor een penning en drie maten gerst voor een penning. En breng de olie en de wijn geen schade toe” (Openbaring 6:5-6). Dit voorspelt hongersnood en droogte op een grotere schaal dan we ooit eerder gezien hebben, en kan in bepaalde mate een direct gevolg zijn van het rode paard van oorlog.

Het vierde paard is grauw en beeldt de dood uit door ziekte, aardbevingen en diverse andere rampen (vgl. Openbaring 6:7-8 en Mattheüs 24:7). De dood van een vierde deel van de mensheid wordt toegeschreven aan de rit van deze

vier ruiters, maar de verwoesting stopt hier niet. Openbaring beschrijft een boekrol met zeven zegels die geopend moeten worden, en de vier ruiters vertegenwoordigen alleen de eerste vier van deze zegels. Het vijfde zegel vertegenwoordigt een martelaarschap van ware christenen in de eindtijd.

Het volgende zegel vertegenwoordigt angstaanjagende ontregelingen op de aarde en in de lucht. "En ik zag toen het *Lam* het zesde zegel geopend had, en zie, er kwam een grote aardbeving, en de zon werd zwart als een haren zak, en de maan werd als bloed, en de sterren van de hemel vielen op de aarde, zoals een vijgenboom zijn onrijpe vijgen afwerpt als hij door een harde wind wordt geschud" (Openbaring 6:12-13). Dit is geen beschrijving van een zonsverduistering of een simpele verduistering door een 'bloedmaan'. Dit zijn de resultaten van bovennatuurlijke ontregelingen in de hemel en een grote aardbeving hier op aarde. Deze zullen alle mensen angst aanjagen. "En de koningen van de aarde, de groten, de rijken, de oversten over duizend, de machtigen en alle slaven en vrije mensen verborgen zich in de grotten en tussen de rotsen in de bergen" (v. 15). Bij deze beschrijving kan worden gedacht aan een buitengewone 'natuurramp', maar het is in werkelijkheid een 'daad van God'.

Hoe nu verder?

Tot nu toe hebben we gezien dat het boek Openbaring een reeks eindtijdgebeurtenissen beschrijft, waarvan sommige betrekking hebben op wat de mens ziet als natuurrampen - hongersnoden, aardbevingen en vreselijke abnormale hemelse verschijnselen. Maar dit is nog niet het einde. Wanneer het zevende zegel van de rol wordt verbroken, wordt het blazen van zeven bazuinen aangekondigd, die elk een catastrofe inluiden.

De eerste vier worden beschreven in Openbaring 8, de een na de ander, als elke bazuin wordt geblazen door een engel.

Zij zijn vanaf het begin direct al verwoestend: "En de eerste engel blies op de bazuin, en er kwam hagel en vuur, vermengd met bloed, en dat werd op de aarde geworpen. En het derde deel van de bomen verbrandde, en al het groene gras verbrandde" (v. 7). Blijkbaar wordt een derde van het aardoppervlak getroffen door deze mysterieuze ramp, die zowel bomen als gras vernietigt. We kunnen ons moeilijk voorstellen wat dit precies zou kunnen zijn, maar het is duidelijk een soort ecologische ramp van onvoorstelbare proporties, die een derde van de aardse vegetatie treft.

De volgende twee bazuinen symboliseren ook rampen en we kunnen gefundeerde inschattingen maken over wat er wordt beschreven.

Kijkt u naar de tweede van de zeven: “En de tweede engel blies op de bazuin, en er werd *iets* als een grote berg, die van vuur brandde, in de zee geworpen. En het derde *deel* van de zee werd bloed. En het derde *deel* van de schepselen in de zee, die leven hadden, stierf. En het derde *deel* van de schepen verging” (vv. 8-9). Hoewel we het niet met zekerheid kunnen weten, is dit gemakkelijk voor te stellen als zijnde een uitbarsting van een vulkanische berg – een incident van zo’n omvang waardoor de uitbarstingen van de berg St. Helens en de berg Vesuvius kleine gebeurtenissen lijken. Maar is dit mogelijk? Is het realistisch?

Explosies van veel grotere omvang dan die twee gebeurtenissen hebben in het verleden plaatsgevonden op de aarde. Er zijn vulkanen die bekend zijn als *supervulkanen*, en deze zijn duizenden malen groter dan de berg St. Helens. Eén zo’n supervulkaan ligt onder Yellowstone National Park in Wyoming. De caldera – de krater van de vulkaan – is zo groot dat iemand hem niet herkent terwijl hij er binnenin staat. Het *hele* park, met een diameter van ongeveer 60 kilometer, is eigenlijk de caldera! Als deze supervulkaan zou uitbarsten, zoals geologen denken dat dit in het verleden al meerdere malen gebeurd is, zou de verwoesting zo ver reiken dat dit het einde zou betekenen van de Verenigde Staten en Canada. Het zou in een oogwenk gebeuren, en een geschokte wereld zou hier vol ontzag getuige van zijn.

Het goede nieuws is dat de tijd tussen de uitbarstingen bij de Yellowstone supervulkaan kennelijk erg lang is – honderdduizenden jaren volgens geologen. Eveneens spreekt deze tweede bazuin in Openbaring 8:8-9 over een berg in de buurt van een zeer druk bevaren scheepvaartroute. Yellowstone past niet in deze beschrijving, maar sommige supervulkanen zijn te vinden in Azië, in de nabijheid van de Zuid-Chinese Zee, waar een derde van alle wereldwijde scheepvaart passeert, zoals dit rapport (een van de vele) uitlegt:

De VN Conferentie over Handel en Ontwikkeling (UNCTAD) schat dat van de wereldwijde handel 80 procent qua volume en 70 procent qua waarde over zee wordt vervoerd. Van dat volume gaat 60 procent via Azië, waarbij naar schatting een derde van de wereldwijde scheepvaart door de Zuid-Chinese Zee gaat. Deze wateren zijn bijzonder belangrijk voor China, Taiwan, Japan en Zuid-Korea die allemaal afhankelijk zijn van de Straat van Malakka, die de Zuid-Chinese Zee en, bij uitbreiding, de Stille Oceaan met de Indische Oceaan verbindt (“How much trade transits the South China Sea?” *Center for Strategic and International Studies*).

Explosieve supervulkanen barsten niet vaak uit, maar wanneer ze dat doen, gaat de vernietiging wat de mens zich kan voorstellen verre te boven en heeft wereldwijde gevolgen. Een dergelijke explosie wordt geprofeteerd voor het einde van het tijdperk, een tijd waar we heel goede redenen voor hebben te geloven dat we daar nu in leven. Maar er is meer.

“En *toen* de derde engel op de bazuin blies, viel er een grote ster uit de hemel, die brandde als een fakkel. Hij viel op het derde *deel* van de rivieren en op de waterbronnen. En de naam van de ster was. Alsem. En het derde *deel* van de wateren veranderde in alsem. En veel mensen stierven van dat water, omdat het bitter was geworden” (Openbaring 8:10-11). We verwijzen vaak naar een meteor die de atmosfeer van de aarde binnenkomt als een ‘vallende ster’. De meesten zijn erg klein en bereiken nooit de aarde. We weten echter dat in het verleden grotere planetoiden onze planeet hebben getroffen. Sommigen speculeren dat een dergelijke gebeurtenis de dinosaurussen heeft gedood. Nogmaals, we kunnen het niet met zekerheid zeggen, maar dit lijkt te zijn wat wordt beschreven in Openbaring – een grote planetoïde die de aarde treft op een plaats waar zich een grote hoeveelheid zoetwater bevindt. Zou dit de Himalaya kunnen zijn, wiens grote rivieren een groot deel van Azië voeden? Zouden het de gebieden van de Grote Meren in de Verenigde Staten en Canada kunnen zijn? Waar het ook is, het tijdstip en de volgorde van deze gebeurtenissen zullen *echt* ‘daden van God’ zijn.

‘Bereid u voor uw God te ontmoeten!’

Zoals we hebben gezien zijn natuurrampen het gevolg van het leven op een dynamische en veranderende planeet. Maar op een dieper niveau lijden we eronder omdat de mensheid als geheel tegen God heeft gezegd: Laat ons met rust. We willen liever zelf beslissen hoe we leven. Wanneer God zegt: U zult geen overspel plegen, zeggen wij: Het mag, als u niet betraapt wordt. Het kan zelfs goed zijn voor uw huwelijk. Wanneer God zegt: U zult niet moorden, zeggen wij: Oorlog is een andere manier van diplomatie. Tientallen miljoenen van de meest onschuldigen onder ons zijn vermoord omdat we geloven dat het het recht is van een vrouw om te kiezen. Seks voor het huwelijk komt zo algemeen voor in westerse landen dat we er automatisch van uitgaan dat twee mensen die regelmatig met elkaar daten samen slapen. En wanneer een baby wordt geboren, zijn we nu zo verward dat we niet kunnen zeggen of het kind als mannelijk of vrouwelijk moet worden beschouwd.

Wat God ook zegt, wij doen het tegenovergestelde. Hij zegt dat de zevende dag een rustdag is. Wij zeggen dat het er niet toe doet. We houden van de

eerste dag van de week, de dag die de zoonanbiddende Romeinse keizer Constantijn koos. De lijst van onze meningsverschillen met God is eindeloos en de lijst met 'daden van God' is ook eindeloos. Elk jaar verwoesten overstromingen, tornado's, aardbevingen en hongersnoden delen van de aarde.

We haalden al eerder een deel van Amos' profetie aan, maar kijk naar alles wat deze te zeggen heeft. God gaf die waarschuwing door Amos aan het oude Israël en, zoals we hebben gezien, is veel Bijbelprofetie tweeledig. Dit is onze toekomst, tenzij en totdat we ons bekeren:

Daarom heb Ik u ook schone tanden gegeven in al uw steden, gebrek aan brood in al uw woonplaatsen. Toch hebt u zich niet tot Mij bekeerd, spreekt de HEERE. En Ik heb zelfs de regen u onthouden, nog wel drie maanden voor de oogsttijd. Ik heb het laten regenen op de ene stad, maar op de andere stad liet Ik het niet regenen. Het ene stuk *land* werd beregend, maar het stuk waarop geen regen viel, verdorde. Twee, drie steden wankelden naar een andere stad om water te drinken, maar zij werden niet verzadigd. Toch hebt u zich niet tot Mij bekeerd, spreekt de HEERE. Ik heb u geslagen met korenbrand en met meeldauw. De sprinkhanen vraten uw talrijke tuinen, wijngaarden, vijgenbomen en olijfbomen op. Toch hebt u zich niet tot Mij bekeerd, spreekt de HEERE", "Ik heb u ondersteboven gekeerd, zoals God Sodom en Gomorra ondersteboven keerde; u werd *als* een stuk brandhout dat aan de vlammen ontrukkt is, maar u hebt zich niet tot Mij bekeerd, spreekt de HEERE. Daarom zal Ik zó met u handelen, Israël, dat Ik u dit zal aandoen. Maak u gereed om uw God te ontmoeten, Israël! Want, zie, Hij Die de bergen vormt, Die de wind schept en Die aan de mens bekendmaakt wat zijn gedachten zijn, Die de dageraad tot duisternis maakt, en Die op de hoogten van de aarde treedt; HEERE, God van de legermachten, is Zijn Naam (Amos 4:6-9, 11-13).

Denkt u dat dit niet zal gebeuren? Denkt u dat dit niet kan gebeuren? Denkt u nog eens! God speelt geen spelletjes. Als een liefhebbende Vader zal Hij onze aandacht krijgen!

Hoofdstuk 7

Er is goed nieuws!

De profetieën die we hebben besproken, kunnen klinken alsof ze afkomstig zijn van een boze, wraakzuchtige God. Boos, ja, maar Gods woede is niet zoals die van ons. Alle ouders begrijpen de natuurlijke woede die ze voelen als ze hun kind iets schadelijks zien doen. Wij willen allemaal het beste voor onze kinderen. Dat is een gegeven, en God wordt beschreven als onze hemelse Vader. Ook Hij wil het beste voor ons. Hij ziet dat wij elkaar slaan en doden. Hij ziet dat wij scheiden van onze vrouw of man, onze kinderen in tranen en verwarring achterlatend. Hij ziet mensen die zo verward zijn over hoe ze zijn gemaakt dat ze zelfmoord plegen. Hij ziet de door onszelf veroorzaakte ziekten zoals HIV / AIDS, andere seksueel overdraagbare aandoeningen en ziekten als gevolg van overgewicht, gebrek aan lichaamsbeweging en slechte voeding. Hij ziet dat naties, staten, provincies en steden zich keren tot geweld, fraude en onderdrukking. Het afwijzen van Gods weg van liefde, goedheid en waarheid zal consequenties hebben voor onze volkeren en straf met zich mee brengen, met inbegrip van de verwoesting die wordt veroorzaakt door de onbarmhartige krachten van de natuur (Deuteronomium 28; Leviticus 26).

Gods doel is om ons te laten zien dat 'het alleen doen' helemaal niet goed gaat. Op het moment dat Hij aan het einde van dit tijdperk ingrijpt, op manieren die ons verstand nu niet kan bevatten, door de krachten van de natuur te gebruiken die Hij schiep, zal Hij onze aandacht krijgen. Op het moment dat we berouw hebben en ons bekeren en in alle ernst beginnen naar Hem te kijken, zal het goede nieuws beginnen. In plaats van onze vijand te zijn, zullen de krachten van de natuur samenwerken met de mensheid. "De woestijn en de dorre plaatsen zullen vrolijk zijn, de wildernis zal zich verheugen en in bloei staan als een roos. Zij zal welig in bloei staan en zich verheugen, ja, zij zal zich

verheugen en juichen”, “... Want in de woestijn zullen wateren zich een weg banen en beken in de wildernis. Het dorre land zal tot een waterpoel worden, het dorstige land tot waterbronnen; op de woonplaats van jakhalzen, waar hun rustplaats was, zal gras zijn, met riet en biezen” (Jesaja 35:1-2, 6-7).

Ezechiël gaf een profetie van God, speciaal voor het huis Israël. Deze profetie richt zich niet tot de Joden, maar tot de andere volkeren die afstammen van het oude Israël – de zogenaamde ‘verloren stammen van Israël’ – en het betreft een nog komende tijd, wanneer God door zijn profeet zegt dat hij zelfs de menselijke natuur zal omvormen.

Dan zal Ik u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit uw lichaam wegnemen en u een hart van vlees geven. Ik zal Mijn Geest in uw binnenste geven. Ik zal maken dat u in Mijn verordeningen wandelt en dat u Mijn bepalingen in acht neemt en ze houdt. U zult wonen in het land dat Ik uw vaders gegeven heb, u zult een volk voor Mij zijn en Ik zal een God voor u zijn. Ik zal u verlossen van al uw onreinheden. Ik zal roepen tegen het koren en Ik zal het veel doen worden: Ik zal u geen hongersnood opleggen. Ik zal de vrucht van de bomen en de opbrengst van het veld vermeerderen, zodat u onder de heidenvolken de smaad van de hongersnood niet meer ontvangt”, “Het verwoeste land zal bewerkt worden, in plaats van een woestijntje te zijn voor de ogen van ieder die erdoorheen trekt. Zij zullen zeggen: Dit land, dat verwoest was, is als de hof van Eden geworden... (Ezechiël 36:26-30, 34-35).

Bijbelprofetie beschrijft de tijd wanneer de regen op het juiste ogenblik zal komen en de krachten van de natuur ons ten goede zullen werken. “Zie, er komen dagen, spreekt de HEERE, dat de ploeger de maaier zal ontmoeten en de druiventreder de zaaier, en dat de bergen zullen druipen van jonge wijn en al de heuvels doordrenkt zullen worden” (Amos 9:13).

Onze Schepper is een God van liefde. Hij geeft om ieder van ons. Hij geeft om ieder mens die ooit is geboren. Hij weet het zelfs wanneer een mus op de grond valt (Mattheüs 10:29). Zijn plan voor u is veel groter dan u zich kunt voorstellen. (Om meer te leren over dat schitterende plan, kunt een kopie van ons gratis boekje *Uw uiteindelijke bestemming* bestellen.)

God had een doel met het creëren van deze krachten die buiten onze controle zijn. Ze dienen om ons terug te brengen tot Hem wanneer we vergeten wat belangrijk is:

... Mijn zoon, acht de bestraffing van de Heere niet gering en bezwijk niet, als u door Hem terechtgewezen wordt. Want de Heere bestraft wie Hij liefheeft, en Hij geselt iedere zoon die Hij aanneemt. Als u bestraffing verdraagt, behandelt God u als kinderen. Want welk kind is er dat niet door *zijn* vader bestraft wordt? Maar als u zonder bestraffing bent, waar allen deel aan hebben gekregen, bent u bastaarden en geen kinderen", "En elke bestraffing schijnt op het moment *zelf* wel geen *reden* tot blijdschap te zijn, maar tot droefheid. Maar later geeft zij hun die erdoor geoefend zijn een vreedzame vrucht van gerechtigheid" (Hebreeën 12:5-8, 11).

Uw leven, uw keuze

We hebben gezien dat, hoewel de mensheid misschien een kleine rol speelt in wat er op aarde gebeurt, de Enige met totale controle Degene is die alles geschapen heeft. We hebben ook gezien dat Hij deze planeet mooi en met een grote verscheidenheid heeft gemaakt, maar ook in staat tot heftige abnormale verschijnselen, en Hij deed dit om ons te herinneren aan onze existentiële behoefte aan Zijn leiding en bescherming. Dus nu komen we bij de kern van de zaak. *Wat gaat u eraan doen?*

Wacht u tot de volgende storm, alvorens het uit te roepen tot Hem? Hebt u Hem gezocht toen eerdere rampen om u heen plaatsvonden? Hebt u uw belofte aan Hem gehouden, of bent u deze snel vergeten?

God heeft een ongelooflijk plan voor de mensheid, maar het houdt in dat we Hem op de eerste plaats zetten. Hij vereist dit niet omdat *Hij* onze aanbedding nodig heeft, maar omdat wij *Hem* nodig hebben. Hij weet dat. Hij weet dat onze eigen wegen nooit zullen werken, maar dat Zijn wegen ons alles zullen brengen wat we echt nodig hebben en waar we naar verlangen.

We kunnen wachten tot de volgende aardbeving of tornado, of we kunnen nu op dit ogenblik serieus worden over het doel van het leven. U denkt misschien: Ik zit goed. Ik heb lang geleden mijn hart aan de Heer gegeven. Wees daar niet al te zeker van. De eerste waarschuwing die Jezus gaf met betrekking tot Zijn terugkeer was op te passen voor vals christendom (Mattheüs 24:3-5). Paulus gaf een soortgelijke waarschuwing in 2 Korinthe 11:1-4, 13-14. Onomwonden gezegd, beste lezer, is het zo dat, terwijl vele belijdende christenen zich veilig wanen, ze bovenop een figuurlijk zinkgat staan dat onder hen zal instorten.

Het leven is serieus. Het leven is kort. U hebt slechts enkele jaren op deze aarde om een hechte relatie met uw Schepper te ontwikkelen. Het volgen van

de massa en tradities die door familie en vrienden aan u doorgegeven zijn, is een zeer slechte strategie. U dient te weten wat God van u verwacht. Onze publicatie *Herstel van het oorspronkelijke Christendom* is een onthullende uiteenzetting die laat zien hoe Satan, de god van deze wereld en de *grote vernietiger*, de hele wereld heeft misleid, zelfs de 'christelijke wereld' (Openbaring 12:9). Als u meer wilt leren over het christendom van Christus en Zijn apostelen, bestel dan uw gratis exemplaar. U vindt de contactgegevens achter in dit boekje. Of bestel het via wereldvanmorgen.nl. Wacht u niet tot de volgende natuurramp die weldra kan komen op de plaats waar u woont!

De Levende Kerk van God biedt al haar literatuur gratis aan, zoals De Wereld van Morgen Bijbelstudie cursus, het tijdschrift Tomorrow's World en diverse boekjes.

De volgende boekjes kunnen u helpen een beter begrip te krijgen van Gods plannen voor u en de wereld.

Uw uiteindelijke bestemming

De Bijbel: waarheid of verzinzel

De echte God: bewijzen en beloften

U kunt alle literatuur online bestellen via
WereldvanMorgen.nl

of schrijven naar het volgende adres:
Stichting Levende Kerk van God,
Postbus 273
3970 AG Driebergen-Rijsenburg

Living Church of God Regionale Kantoren

Verenigde Staten - Hoofdkantoor

P.O. Box 3810
Charlotte, NC 28227-8010
TomorrowsWorld.org

Europa

Box 111
88-90 Hatton Garden
London, EC1N 8PG
Verenigd Koninkrijk
Tel: +44 844-800-9322
WereldvanMorgen.nl | WeltvonMorgen.org
ElmundodeManana.org | MondeDemain.org

Australazië

P.O. Box 300
Clarendon, SA 5157
Australië

Canada:

P.O. Box 409
Mississauga, ON L5M 0P6

Nieuw-Zeeland en Zuid-Pacific

P.O. Box 2767
Shortland Street
Auckland 1140
Nieuw-Zeeland

Filipijnen

P.O. Box 492
Araneta Center Post Office
1135 Quezon City, Metro Manila

Zuid-Afrika

Private Bag X 3016
Harrismith, FS
9880
wvm.co.za

Latijns Amerika

Apdo 234
6151
Santa Ana, San Jose
Costa Rica, 2000